

FEEDEREN MET DE VASTE STOK

'Balletje Balletje': weer eens wat anders!

Misschien is het voor menig feedervisser een wat vergezochte methode om een voerkorfje aan je vaste hengel te hangen. Temeer omdat er tegenwoordig een woud aan perfecte feederhengels beschikbaar is. Wie wel eens met de voerkorf aan de vaste stok 'balletje balletje' – want zo noemen we deze techniek ook wel – heeft gevist, weet echter dat het op sommige stekken vaak de beste en enige manier is om vis te vangen.

TEKST ED STOOP FOTOGRAFIE BRAM BOKKERS

Het begon enkele decennia terug, toen wedstrijdvisser aan het Amsterdam-Rijnkanaal bij Utrecht uit een soort van balorigheid een voerkorfje onder hun vaste stok aan de klassieke lijn met dobber knoopten. En wat bleek: ze vingen goed vis. Later zag ik deze methode – maar dan meer verfijnd – terug aan de IJssel. Daar noemden ze het 'Balletje balletje', omdat een fel gekleurd balletje op het topeind als beetverklikker diende. En toen bleek dat deze techniek ook al langere tijd langs de Maas en andere rivieren en kanalen gebruikt werd.

STIL OP DE BODEM

Zelf begon ik er een jaar of tien geleden mee in Ierland,

tijdens de King of Clubs finale aan de diepe en vaak stevig stromende rivier de Shannon. Want wilde je in plaats van kleine witvis grote brasems vangen, dan moest het aas stil op de bodem liggen. En hoe kan dat nou beter dan met behulp van een voerkorf of een klomp lood aan je lijn. Na die eerste oefeningen en vooral na mijn ogen goed de kost te hebben gegeven, ben ik dit systeem ook gaan toepassen in de wat diepere wateren in Nederland. Want, dat je voor deze visserij redelijk diep water nodig hebt, staat als een paal bovenwater.

WAAROM?

Maar waarom niet gewoon een feederhengel, vraag je jezelf nu terecht af. Die is immers

stukken lichter en vraagt geen overmatige inspanning bij het aanslaan. En blaast de wind stevig van links of rechts, dan betekent zo'n lange vaste stok in tegenstelling tot de feederhengel een flinke aanslag op je armen en rug. Met feederhengels kun je bovendien een bloeioed werpen en meerdere voerplekken bijhouden. Alle credits zo op het eerste oog richting de feederhengel. Waarom dan toch een voerkorf aan die vaste hengel?

HIEROM

Allereerst omdat het eens iets compleet anders is en daardoor altijd een uitdaging vormt. Maar vooral omdat het

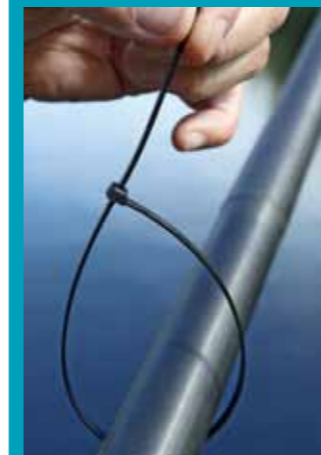
op bepaalde stekken vaak de enige manier blijkt om vis te vangen. Althans om vis veilig in het schepnet te krijgen. Bijvoorbeeld in diep water met een steil talud met richels vol scherpe mossels en andere oneffenheden de eerste meters uit de kant. Ik denk dan even aan het diepe Spui nabij Zuidland en de kribben langs de rivieren, zoals IJssel, Lek en Waal. Met een feederhengel kun je daar soms niet of nauwelijks vissen, omdat je lijn dan bij het binnendraaien – met en

Een felgekleurde kraal tussen wat toprubbers op je hengeltop, fungeert als beetverklikker.

ZO MONTEER JE DE TIE-WRAP

Plaats de tie-wrap op de plek waar je de hengel afsteekt bij het landen van de vis.

Trek de tie-wrap goed aan en knip het uiteinde af op zo'n 2 centimeter lengte.

Hengel weer op volledige lengte brengen, kwartslag draaien en de montage wipt van de tie-wrap af, te water. Easy does it!

Je kunt een voerkorf ook prima aan de vaste stok vissen.

Waar je bij richels onder de kant met de feeder snel lijnbreuk krijgt, kun je er met de vaste stok veilig overheen vissen.

zonder vis – door die mossels en andere obstakels ernstig beschadigt. Met een lange vaste hengel vis je echter over de ‘rommel’ heen en kun je de vis min of meer recht boven de voerstek en weg van alle obstakels naar de oppervlakte trekken. Voor mij is dat nog steeds de voornaamste reden om met de vaste stok te ‘feederen’.

BENODIGDHEDEN

Vanzelfsprekend begint het met een sterke vaste hengel van 8 tot 11 meter lang. Bij voorkeur zo’n ‘karperstok’ (stevige vaste hengel) die tegen een stootje kan. In plaats van elastiek kies ik voor een holle (versneden) top met daarin een massieve spriet van carbon of glasvezel. Verder heb je nodig: een klosje 20/00 nylonlijn, een forse lichtgewicht en felgele of fluorrode kraal van één tot twee centimeter doorsnee, twee of drie toprubbers van siliconenslang, een speldwarteltje, piepklein kraaltje en een 14/00 onderlijn van circa 40 cm lang plus haak.

SIMPELE MONTAGE

Heb je kikkertjes op de top, dan maak je de lijn net als bij elk tuigje daaraan vast en anders kun je hem achter een stukje tape om het topeind lussen. Daarna draai je de

lijn naar het uiteinde toe om de top. Vervolgens zet je de kraal op het topeind vast tussen de toprubbers en meet je afhankelijk van de waterdiepte ter plaatse vijf of wellicht zelfs zes of zeven meter lijn uit. Op die lijn schuif je eerst de kleine speldwartel, daarna het kraaltje en vervolgens maak je in het eind van de 20/00 lijn een kleine, stevige lus. Het kraaltje voorkomt dat de wartel over de lus schuift. Aan de speldwartel bevestig je een niet al te zware voerkorf (15 tot 20 gram voldoet meestal) die dus over de lijn kan schuiven. Last but not least monteer je door middel van een lus in lus verbinding de onderlijn met haak aan de hoofdlijn.

OP DE TOP VISSSEN

Door de voerkorf nu met de vaste stok naar voren te zwiepen, komt de lijn mooi gestrekt in het water en kun je net als bij de feederhengel ‘op de top’ vissen. Wel de hengel zo in de steun zetten dat de top 20 tot 40 centimeter boven water hangt en je goed het balletje naar beneden kunt zien duikelen bij een aanbeet. In dat geval pak je net als bij het vissen met een dobber de hengel uit de steun en tik je aan. Al haakt de vis meestal zichzelf al. De hengel in de hand houden heeft bij deze

visserij geen nut, omdat het balletje dan voortdurend en veel te onrustig wiebelt. Een kind doet de was en eigenlijk doe je verder alles hetzelfde als bij de feederhengel, met dat verschil dat de vaste hengel recht vooruit steekt, terwijl de feeder meestal schuin opzij wordt afgesteund.

AANPASSING

Bij het vissen met de lange vaste hengel vis je nooit met een lijn die net zo lang is als de hengel. Dit betekent dat je bij het binnenhalen van een vis één of meer delen van de hengel afsteekt om überhaupt met het schepnet bij de vis te kunnen. Vis je met de voerkorf aan de vaste stok, dan gooi je in tegenstelling tot een gewoon tuigje niet eerst de voerkorf met lokvoer en onderlijn in het water alvorens de hengel rustig weer te verlengen. Het voer of in ieder geval en deel daarvan valt dan namelijk uit de korf en dat is natuurlijk niet de bedoeling. Je moet dus iets verzinnen

waardoor de korf bij die eerste lange zwiep meteen ongeschonden op de juiste plek terecht komt. Daarvoor gebruik ik een simpele tie-wrap. Spreek dat trouwens voor het begrip even in het Engels uit!

TIE-WRAP

Die tie-wrap wordt geplaatst op het laatste hengeldeel dat na het afsteken van de hengel over blijft. Zie de tie-wrap als een soort van kapstokje. Daar hang je nu de lijn vlak boven de voerkorf achter zodat je de hengel kunt verlengen en naar voren kunt steken zonder dat de korf in het water valt. Eenmaal op totale hengel-lengte en schuin omhoog gestoken draai je de hengel en kwartslag zodat de lijn achter de tie-wrap vandaan schiet en je de voerkorf naar voren kunt zwiepen. Als alternatief kun je ook vooraf eerst voerballen gooien en dan in plaats van een voerkorf met een wartelloodje aan de speldwartel vissen. Hoe dan ook: het is een supereenvoudige visserij, maar kan o zo effectief zijn en is bovendien hartstikke leuk om eens te doen. ◀

Een voerkorf houdt je aas in de stroming mooi stil op de bodem. En dat levert meer brasem op.

